

Suzidil

◆ Gökhan Kaya

Terzi Yusuf'un garip bir aşk hikâyesi

Yavuklunu gördüm dün, evinizin önünde
Bu aşkın darasını ölçemedim Suzidil.
Sanki kırk yaş kocaldım hisseyledim bir günde
Kök saldı ayaklarım uçamadım Suzidil.

Mahallede düğün var bilirim geleceksin
Hasretini içtiğim nereden bileceksin
Aklından geçenleri gün gelip sileceksin
Sen geçsen de ben senden geçemedim Suzidil.

Yağmur yoldaşım oldu yağdı dindiremedim
Ateş yandı bağrımında bir gün söndüremedim
Neler geçti içimden söze döndüremedim
Kopasica dilimi açamadım Suzidil.

Kırık gönlüm Şar Dağı yaz kış karı eksilmez
Yâre kurban olanın koç koyunu kesilmez
Aşk yaması yırtılmaz yırtılsa da dikilmez
Bu aşkın libasını biçemedim Suzidil.

Beşer sevdiği zaman sinesinde sezilir
Bazen mutlu olsa da çoğunlukla bozulur
İnsan ölür, aşk baki; her kadere yazılır
Kaderin oklarından kaçamadım Suzidil.

Ben Yusuf'um bilesin bulamazsın kuyumu
Medet eyle birazcık soyun zalim soyu mu?
Bu güzellik bu endam söyle ömür boyu mu?
Aşkının şerbetinden içemedim Suzidil.

Ürperti

◆ Mustafa Ayvalı

Yitirdi saflığını törpülenmiş yüreğim.
Dünden öte biri mi? Bu günde yaşayan kim?

Bakir topraklarında kaybolup gidiyorum.
Bir güneş doğuyordu o masum gözlerinde.
Bir damla can veriyor ateşten yanaklara,
Can veriyor bir damla aşkın mahşer yerinde.

Şifasız iklimlerde gezindim diyar diyar
Günler hiç tanımaz da geceler tanır beni.
Keşfe çıktığım aşkın ilk ayeti sensin yâr!
Cümle kuramasam da heceler tanır beni.

Kader atmış çentiği avuçlar arasına,
Çatlayan dudaklarda akıttığım nehirdir.
Kılıç kuşanmış gönül sözcükler sığmaz kına,
Dilden ömrüme akan dünya denen zehirdir.

Yırtılıyor gök kubbe kar düşüyor ateşe
Sebil yalnızlıkların otağında bir sıbyan,
Heybesinde çığlıklar, yele verilmiş neşe,
Neşe adında sevda haykırıyor yan ha yan...